

PRAWO CYWILNE

CZĘŚĆ OGÓLNA I PRAWO ZOBOWIĄZAŃ

NSP(W) II (grupa 2 i 3)
Semestr letni r.a. 2022/23

Zobowiązania odnoszące się do świadczenia usług:

USŁUGI → Czynności (działania) spełniane dla innej osoby

- Zlecenie;
- Umowa o dzieło;
- Prowadzenie cudzych spraw bez zlecenia;
- Umowa agencyjna;
- Umowa komisu;
- Umowa przewozu;
- Umowa spedycji;
- **Przechowanie;**
- **/ Odpowiedzialność utrzymujących hotele i podobne zakłady;**
- Umowa składu;
- Umowa o roboty budowlane;
- + Nienazwane umowy o świadczenie usług (art. 750 KC).

UMOWA PRZECHOWANIA (art. 835 - 845KC)

POJĘCIE I CHARAKTERYSTYKA

Art. 835 Przez umowę przechowania przechowawca zobowiązuje się zachować w stanie niepogorszonym rzecz ruchomą oddaną mu na przechowanie.

Charakter umowy.

Przechowanie jest umową:

- **realną, → tzn. że do jej zawarcia, oprócz zgodnych oświadczeń woli stron, konieczne jest wydanie rzeczy ruchomej przechowawcy!**
- **dwustronnie zobowiązującą,**
- **odpłatną lub nieodpłatną**
- **wzajemną (jeżeli jest odpłatna)**

Istotą przechowania jest przyjęcie przez przechowawcę obowiązku pieczy na powierzoną mu rzeczą.

ZAKRES PIECZY → Jeżeli rzecz oddana na przechowanie sama w sobie zawiera inne rzeczy (np. w kieszeni odzieży pozostawionej w szatni znajdują się cenne przedmioty), przechowanie dotyczy wyłącznie przedmiotów, co do których strony osiągnęły *consensus* w sprawie pieczy. Pozostałe rzeczy w nich pomieszczone mogą być objęte obowiązkiem przechowania, jeżeli zwrócono na nie przechowawcy uwagę, i który zgodził się przyjąć taki "złożony" przedmiot na przechowanie (zob. też wyr. SN z 6.6.1991 r., II CR 740/90, OSN 1993, Nr 3, poz. 38).

STRONY UMOWY

ZASADA

Stronami umowy przechowania mogą być dowolne podmioty prawa cywilnego.

Nie istnieją żadne szczególne wymagania dotyczące stron umowy przechowania.

PRZEDMIOT UMOWY

- Przedmiotem przechowania mogą być wyłącznie **rzeczy ruchome**.
- Ze względu na treść art. 1 ust. 2 OchrZwU przedmiotem przechowania mogą być **zwierzęta**.
- Pieniądze i rzeczy oznaczone co do gatunku** także mogą stanowić przedmiot przechowania, o ile przechowawca zwróci te same pieniądze (banknoty, monety) lub rzeczy oznaczone co do gatunku. Przechowawca ma obowiązek zwrócić w stanie nie pogorszonym **te same rzeczy**, które złożył mu składający. Niedopuszczalny jest zatem zwrot **takich samych rzeczy**. W takim przypadku, o ile wynika to z okoliczności lub stosowne postanowienie znalazło się w umowie, mamy do czynienia z **depozytem nieprawidłowym** (zob. art. 845 KC).

Art. 845 Jeżeli z przepisów szczególnych albo z umowy lub okoliczności wynika, że przechowawca może rozporządzać oddanymi na przechowanie pieniędzmi lub innymi rzeczami oznaczonymi tylko co do gatunku, stosuje się **odpowiednio przepisy o pożyczce (depozyt nieprawidłowy)**. Czas i miejsce zwrotu określają przepisy o przechowaniu.

Sposób zawarcia umowy (forma)

→ Umowa przechowania dla swej ważności **nie wymaga dochowania szczególnej formy**.

→ Do jej zawarcia dojść może także w sposób dorozumiany (konkludentny) np. przez pozostawienie samochodu na parkingu strzeżonym. W interesie składającego leży natomiast uzyskanie dokumentu potwierdzającego fakt oddania rzeczy przechowawcy, bowiem w razie ewentualnego sporu, to na nim ciążyć będzie obowiązek wykazania, że doszło do złożenia rzeczy na przechowanie. Zawarcie umowy przechowania może być powiązane z wydaniem składającemu pokwitowania albo znaku legitymacyjnego (zob. art. 921¹⁵ KC) potwierdzającego oddanie rzeczy na przechowanie np. biletu parkingowego.

→ Niejednokrotnie dochodzi do zawarcia umowy z wykorzystaniem **wzorców umownych** (zob. art. 384 i n. KC).

→ Umowa przechowania może występować samodzielnie, prowadząc do zaspokojenia interesu składającego przez sprawowanie nad nią pieczy, czasem jest zawierana "przy okazji" innych umów, np. gdy korzystając z restauracji oddajemy odzież w szatni na przechowanie.

WYNAGRODZENIE

→Przechowanie może występować w formie **odpłatnej** jak i **darmej**. Przy czym, z art. 836 KC wynika, że jeśli z umowy lub z okoliczności nie wynika, że przechowawca działa bezpłatnie, należy mu się wynagrodzenie. **Regułą** więc będzie przechowanie odpłatne.

Art. 836 Jeżeli wysokość wynagrodzenia za przechowanie nie jest określona w umowie albo w taryfie, przechowawcy należy się wynagrodzenie w danych stosunkach przyjęte, chyba że z umowy lub z okoliczności wynika, iż zobowiązał się przechować rzecz bez wynagrodzenia.

→Wysokość wynagrodzenia może zostać ustalona w samej umowie. Najczęściej określa się je według określonej stawki liczonej za ustalone jednostki czasu. Często następuje to przez wręczenie składającemu dokumentu potwierdzającego przyjęcie rzeczy na przechowanie, w treści którego wskazano sposób ustalenia wynagrodzenia.

→KC nie rozstrzyga, kiedy składający powinien zapłacić wynagrodzenie. Decydujące znaczenie ma tu treść stosunku wynikającego z umowy przechowania. Jeżeli na tej postawie nie da się tego ustalić, wynagrodzenie – uwzględniając ustalone zwyczaje – płacone jest (co do zasady) z chwilą oddania rzeczy.

* **UWAGA** Według art. 842 KC składający zobowiązany jest zwrócić przechowawcy **wszystkie wydatki, które poniósł on w celu należytego przechowania rzeczy**. Obowiązek ten powstaje bez względu na to, czy przechowanie było odpłatne czy też nie.

Obowiązki przechowawcy dot. SPOSOBU PRZECHOWYWANIA

→ Przechowawca powinien przechowywać rzecz w taki **sposób, do jakiego się zobowiązał**, a w braku umowy w tym względzie, w taki **sposób, jaki wynika z właściwości przechowywanej rzeczy i z okoliczności**. (Art. 837 KC)

→ Przechowawca jest uprawniony, a nawet obowiązany **zmienić określone w umowie miejsce i sposób przechowania rzeczy, jeżeli okaże się to konieczne dla jej ochrony przed utratą lub uszkodzeniem**. Jeżeli uprzednie uzyskanie **zgody** składającego jest możliwe, przechowawca powinien ją uzyskać przed dokonaniem zmiany. (Art. 838 KC)

→ **Przechowawcy nie wolno używać rzeczy bez zgody składającego, chyba że jest to konieczne do jej zachowania w stanie nie pogorszonym**. (Art. 839 KC)

W ramach pieczy sprawowanej nad rzeczą przechowawca zasadniczo nie może jej używać. Jest to dopuszczalne jedynie w dwóch przypadkach. Po pierwsze, jeżeli wyrazi na to zgodę składający i po drugie, gdy jest to konieczne do zachowania przechowywanej rzeczy w stanie nie pogorszonym. Możliwość używania przez przechowawcę rzeczy oddanej mu na przechowanie nie powinna stanowić świadczenia składającego stanowiącego odpowiednik świadczenia przechowawcy. Można nawet przyjąć, że używanie przedmiotu przechowania powinno mieć na uwadze wyłącznie korzyść składającego, a nie przechowawcy. Umowa przechowania, w której ramach przechowawca może swobodnie używać przedmiotu przechowania, powinna zostać zakwalifikowana jako inna umowa, np. użyczenia lub najmu.

→ Obowiązek przechowawcy osobistego świadczenia

W stosunkach przechowania element zaufania składającego do przechowawcy odgrywa istotną rolę. Niejednokrotnie przesądza on o fakcie zawarcia umowy. Dlatego też przechowawca, wykonując zobowiązanie, nie może wyręczać się innymi osobami (zob. art. 356 § 1 KC). Obciąża go powinność osobistego działania, chyba że strony w umowie inaczej postanowiły. Reguła osobistego świadczenia przestaje obowiązywać w sytuacji, gdy okoliczności zmuszą przechowawcę do oddania rzeczy zastępcy.

Art. 840

§ 1. Przechowawca nie może oddać rzeczy na przechowanie innej osobie, **chyba że jest do tego zmuszony przez okoliczności**. W wypadku takim obowiązany jest **zawiadomić niezwłocznie** składającego, gdzie i u kogo rzecz złożył, i w razie zawiadomienia odpowiedzialny jest tylko za brak należytej staranności w wyborze zastępcy.

§ 2. Zastępca odpowiedzialny jest także względem składającego. Jeżeli przechowawca ponosi odpowiedzialność za czynności swego zastępcy jak za swoje własne czynności, ich odpowiedzialność jest solidarna.

Naruszenie ww. obowiązków ...

Jeżeli przechowawca nie dopełnia obowiązków nałożonych na niego w art. 838–840 KC, to naraża się na **odpowiedzialność za przypadkową utratę lub uszkodzenie rzeczy**.

Jest to odpowiedzialność **zaostrzona w stosunku do zasad ogólnych** (art. 471 KC).

Art. 841 Jeżeli przechowawca, bez zgody składającego i bez koniecznej potrzeby, używa rzeczy albo zmienia miejsce lub sposób jej przechowywania albo jeżeli oddaje rzecz na przechowanie innej osobie, jest on odpowiedzialny także za przypadkową utratę lub uszkodzenie rzeczy, które by w przeciwnym razie nie nastąpiło.

Przechowawca odpowiada za *casus mixtus* tylko w przypadkach wskazanych w art. 841 KC. Odpowiedzialność przechowawcy pojawia się wówczas, gdy:

- 1) bez zgody składającego i bez koniecznej potrzeby używa on rzeczy (art. 839 KC),
- 2) bez zgody składającego i bez koniecznej potrzeby zmienia miejsce lub sposób przechowywania rzeczy (art. 838 KC),
- 3) oddaje rzecz na przechowanie innej osobie niezmuszony do tego przez okoliczności (art. 840 § 1 KC).

Nie ma przy tym znaczenia, czy umowa przechowania była odpłatna czy nieodpłatna.

ZWROT RZECZY

Art. 844

§ 1. Składający może **w każdym czasie** żądać zwrotu rzeczy oddanej na przechowanie.

§ 2. Przechowawca może **żądać odebrania rzeczy przed upływem terminu oznaczonego w umowie**, jeżeli wskutek okoliczności, których **nie mógł przewidzieć**, nie może **bez własnego uszczerbku lub bez zagrożenia rzeczy przechowywać jej w taki sposób, do jakiego jest zobowiązany**. Jeżeli czas przechowania nie był oznaczony albo jeżeli rzecz była przyjęta na przechowanie bez wynagrodzenia, przechowawca może żądać odebrania rzeczy **w każdym czasie**, **byleby jej zwrot nie nastąpił w chwili nieodpowiedniej dla składającego**.

§ 3. Zwrot rzeczy powinien nastąpić w miejscu, gdzie miała być przechowywana.

**ODPOWIEDZIALNOŚĆ, PRAWO ZASTAWU I
PRZEDAWNIEŃ ROSZCZEŃ
UTRZYMUJĄCYCH HOTELE I PODOBNE
ZAKŁADY
(art. 846 – 852 KC)**

Pomiędzy przedsiębiorcą hotelowym a jego gośćmi występują różnorodne relacje prawne. Wynikają one z nienazwanej umowy hotelowej, ale i innych umów, np. przechowania. Uwzględniając złożoność owych relacji i często następujące w nich zmiany, w tytule XXIX księgi trzeciej KC odstąpiono od bliższego ich określenia. Przyjęte rozwiązanie polega na pominięciu regulacji owego złożonego stosunku prawnego, natomiast akcent położony został na unormowaniu jedynie kilku, ale istotnych kwestii związanych z działalnością hoteli. Przede wszystkim odnosi się to do odpowiedzialności utrzymujących hotele lub podobne zakłady za utratę lub uszkodzenie rzeczy wniesionych przez gości.

Art. 846

§ 1. Utrzymujący zarobkowo hotel lub podobny zakład jest odpowiedzialny za utratę lub uszkodzenie rzeczy wniesionych przez osobę korzystającą z usług hotelu lub podobnego zakładu, zwaną dalej "gościem", chyba że szkoda wynikła z właściwości rzeczy wniesionej lub wskutek siły wyższej albo że powstała wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby, która mu towarzyszyła, była u niego zatrudniona albo go odwiedzała.

§ 2. Rzeczą wniesioną w rozumieniu przepisów tytułu niniejszego jest rzecz, która w czasie korzystania przez gościa z usług hotelu lub podobnego zakładu znajduje się w tym hotelu lub podobnym zakładzie albo znajduje się poza nim, a została powierzona utrzymującemu zarobkowo hotel lub podobny zakład lub osobie u niego zatrudnionej albo umieszczona w miejscu przez nich wskazanym lub na ten cel przeznaczonym.

§ 3. Rzeczą wniesioną jest również rzecz, która w krótkim, zwyczajowo przyjętym okresie poprzedzającym lub następującym po tym, kiedy gość korzystał z usług hotelu lub podobnego zakładu, została powierzona utrzymującemu zarobkowo hotel lub podobny zakład lub osobie u niego zatrudnionej albo umieszczona w miejscu przez nich wskazanym lub na ten cel przeznaczonym.

§ 4. Pojazdów mechanicznych i rzeczy w nich pozostawionych oraz żywych zwierząt nie uważa się za rzeczy wniesione. Utrzymujący zarobkowo hotel lub podobny zakład może za nie odpowiadać jako przechowawca, jeżeli została zawarta umowa przechowania.

§ 5. Wyłączenie lub ograniczenie odpowiedzialności, o której mowa w § 1, przez umowę lub ogłoszenie nie ma skutku prawnego.

Podmiot odpowiedzialny

→ Odpowiedzialność obciąża **utrzymującego zarobkowo hotel lub podobny zakład.**

Hotelem w rozumieniu art. 846 KC jest pewien obiekt (zespół majątkowo-osobowy), oferujący odpłatnie i w sposób zawodowy usługi czasowego zakwaterowania gości hotelowych, a także inne – uboczne – usługi, funkcjonalnie powiązane z obsługą gości hotelowych.

Innym niż hotel zakładem (podobnym) jest obiekt, który ze względu na swe parametry, zakres świadczonych usług i sposób zakwaterowania gości nie spełnia wymagań stawianych hotelom. Istotne jest jednak, aby zakład ten dostarczał odpłatnie czasowego zamieszkania w ramach działalności wykonywanej w sposób zawodowy. Są to np. **domy wczasowe, hostele, sanatoria, szpitale uzdrowiskowe i profilaktyczne zakłady służby zdrowia ...**

→ Utrzymującym zarobkowo hotel lub zakład podobny do hotelu jest **każda osoba** fizyczna lub prawna, a także tzw. ułomna osoba prawna (art. 33¹ KC), **która prowadzi w sposób zawodowy i w celach osiągnięcia zysku działalność polegającą na czasowym udostępnianiu gościom pokoi hotelowych i świadczeniu innych usług funkcjonalnie powiązanych z obsługą gości.**

Pojęcie „rzeczy wniesionej”

→Zgodnie z art. 846 § 2 KC, **rzeczą wniesioną jest rzecz, która w czasie korzystania przez gościa hotelowego z usług hotelu lub podobnego zakładu znajduje się w tym hotelu lub podobnym zakładzie albo znajduje się poza nim, a została powierzona utrzymującemu zarobkowo hotel lub podobny zakład lub osobie u niego zatrudnionej albo umieszczona w miejscu przez nich wskazanym lub na ten cel przeznaczonym.**

→Na mocy art. 846 § 3 KC, ustawodawca nakazuje traktować jako rzecz wniesioną również taką, która w krótkim, zwyczajowo przyjętym okresie poprzedzającym lub następującym po skorzystaniu przez gościa hotelowego z usług hotelu lub podobnego zakładu, została powierzona utrzymującemu hotel lub podobny zakład lub osobie u niego zatrudnionej albo umieszczona w miejscu przez nich wskazanym lub na ten cel przeznaczonym.

→Rzeczą wniesioną nie są natomiast **pojazdy mechaniczne i rzeczy w nich pozostawione**, ani też **żywe zwierzęta** (art. 846 § 4 KC). Utrzymujący zarobkowo hotel lub podobny zakład może jednak za rzeczy takie odpowiadać jako przechowawca. W tym celu niezbędne jest zawarcie **umowy przechowania**.

UWAGA

Przepis art. 846 KC określa zasady odpowiedzialności utrzymującego zarobkowo hotel lub podobny zakład za utratę lub uszkodzenie rzeczy wniesionych przez gościa hotelowego.

Gościem (hotelowym) jest osoba korzystająca z usług hotelu lub podobnego zakładu, a więc osoba, która bądź to zawarła umowę hotelową, bądź też wniosła rzeczy do hotelu (lub zakładu podobnego), co pozwala domniemywać, że zamierza ona zawrzeć umowę hotelową. Gościem hotelowym może być wyłącznie osoba, na rzecz której utrzymujący hotel lub podobny zakład świadczy usługi w ramach swej działalności zawodowej.

Status gościa hotelowego nie przysługuje natomiast osobom, które korzystają z usług hotelu (lub zakładu podobnego) z innych względów, a więc np. pracownikom hotelarza, ani też osobom zatrzymującym się w hotelu bez wiedzy i zgody hotelarza.

Odpowiedzialność utrzymującego hotel za utratę lub uszkodzenie rzeczy wniesionych

→ **Odpowiedzialność utrzymującego hotel lub podobny zakład za rzeczy wniesione przez gościa hotelowego ukształtowana została na zasadzie ryzyka.**

Hotelarz odpowiada zatem za każdą szkodę powstałą w mieniu gości hotelowych, a więc zarówno za szkodę wynikłą z winy utrzymującego hotel (lub osoby przez niego zatrudnionej), jak również za przypadkową utratę rzeczy (np. kradzież dokonaną przez innego gościa hotelowego albo przez osobę z zewnątrz).

→ **Odpowiedzialności utrzymującego hotel lub podobny zakład nie można wyłączyć ani ograniczyć (art. 846 § 5 KC).**

Nieskuteczne będzie zatem postanowienie umowy hotelowej, zawierające tzw. klauzule nieodpowiedzialności. Tym bardziej, jako pozbawione skutków prawnych należy kwalifikować wszelkiego rodzaju ogłoszenia lub postanowienia regulaminów hotelowych, informujące np. o tym, iż hotel nie odpowiada za rzeczy pozostawione przez gości w pokojach hotelowych.

→ **Przesłanki egzoneracyjne**

Utrzymujący hotel lub podobny zakład może uwolnić się od odpowiedzialności z tytułu utraty lub uszkodzenia rzeczy wniesionej przez gościa hotelowego wyłącznie przez wykazanie jednej z okoliczności egzoneracyjnych, o których mowa w art. 846 § 1 KC.

Odpowiedzialność hotelarza jest wyłączona, jeżeli szkoda powstała w następujących okolicznościach:

1) pod wpływem włościwości rzeczy wniesionej; 2) na skutek siły wyższej; 3) wyłącznie z winy poszkodowanego gościa hotelowego; 4) wyłącznie z winy osoby, która towarzyszyła gościowi hotelowemu; 5) wyłącznie z winy osoby, która była zatrudniona u gościa hotelowego; 6) wyłącznie z winy osoby, która odwiedzała gościa hotelowego.

Ciążar udowodnienia wymienionych **okoliczności egzoneracyjnych spoczywa na prowadzącym hotel lub podobny zakład.**

PRZEDAWNIENIE

Przepis art. 848 KC określa termin przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody z tytułu utraty lub uszkodzenia rzeczy wniesionych do hotelu lub zakładu podobnego. Roszczenia te przedawniają się z upływem **6 miesięcy** od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie, a w każdym razie z upływem **roku** od dnia, w którym poszkodowany przestał korzystać z usług hotelu lub zakładu doń podobnego. Komentowany przepis ustala więc dwa niezależne od siebie i wykluczające się wzajemnie terminy przedawnienia; upływ każdego z nich powoduje przedawnienie roszczenia o naprawienie szkody, chociażby drugi termin jeszcze nie upłynął.

Art. 848 Roszczenia o naprawienie szkody wynikłej z utraty lub uszkodzenia rzeczy wniesionych do hotelu lub podobnego zakładu przedawniają się z upływem sześciu miesięcy od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie, a w każdym razie z upływem roku od dnia, w którym poszkodowany przestał korzystać z usług hotelu lub podobnego zakładu.

OGRANICZENIE ODPOWIEDZIALNOŚCI

Przepis art. 849 KC określa zakres obowiązku odszkodowawczego ciążącego na utrzymującym hotel lub podobny zakład względem gościa hotelowego z tytułu utraty lub uszkodzenia rzeczy wniesionych do hotelu.

Co do zasady, należne jednemu gościowi hotelowemu **odszkodowanie** nie może przekraczać wysokości **100-krotnej należności za dostarczone mieszkanie**. Ustawodawca zastrzega jednak, że odpowiedzialność hotelarza za **każdą rzecz nie może przekraczać 50-krotności wspomnianej należności** (art. 849 § 1 KC).

Ww. ograniczenie odpowiedzialności **nie obowiązuje**, jeżeli:

→ hotelarz przyjął rzecz na przechowanie albo też odmówił jej przyjęcia na **przechowanie**, pomimo istniejącego w tym zakresie obowiązku (art. 849 § 2 KC). Obowiązek ten dotyczy pieniędzy, papierów wartościowych i cennych przedmiotów, w szczególności kosztowności i przedmiotów mających wartość naukową lub artystyczną. Utrzymujący hotel lub podobny zakład może odmówić przyjęcia wymienionych powyżej rzeczy tylko o tyle, o ile zagrażają one bezpieczeństwu albo jeżeli w stosunku do wielkości lub standardu hotelu (zakładu podobnego) mają one zbyt dużą wartość lub zajmują zbyt dużo miejsca (art. 849 § 3 KC).

→ szkoda wynikła z **winy umyślnej** lub **rażącego niedbalstwa** utrzymującego hotel lub podobny zakład albo też osoby u niego zatrudnionej (art. 849 § 2 *in fine* KC).

Agnieszka Z. studiowała we Wrocławiu. Pewnego dnia tak bardzo jej się nudziło, że postanowiła wybrać się na wykłady. Tego dnia padało i cała przemokła. Postanowiła zostawić płaszcz i parasol w szatni znajdującej się w budynku uczelni, w którym odbywał się wykład. Od pracownika szatni Agnieszka otrzymała metalową blaszkę z numerkiem odpowiadającym numerowi wieszaka, na którym powiesił jej rzeczy.

Po wykładach Agnieszka udała się do szatni odebrać swoje rzeczy. Okazało się jednak, że zgubiła gdzieś otrzymany wcześniej numerek. Na szczęście pamiętała numer wieszaka i poprosiła pracownika szatni o wydanie rzeczy bez numerka. Okazało się jednak, że kilkanaście minut wcześniej ktoś już zabrał rzeczy Agnieszki z szatni okazując znaleziony numerek. Agnieszka bardzo się zdenerwowała ponieważ w kieszeni płaszcza zostawiła przenośny odtwarzacz muzyki i douszne słuchawki bezprzewodowe (o łącznej wartości ok 3000 zł). Pracownik stwierdził, że to nie jego problem wskazując na znajdującą się przy szatni dużą czerwoną tabliczkę z napisem „za rzeczy pozostawione w szatni nie ponosimy odpowiedzialności”.

Oceń sytuację.

Agnieszka Z. studiowała we Wrocławiu. Po zakończeniu semestru i zdaniu wszystkich egzaminów postanowiła wyjechać na wakacje. Nie mogła jednak w tym czasie przechowywać swoich rzeczy w akademiku. Nie chciała również zawozić je do domu rodzinnego ze względu na dużą odległość. W związku z powyższym umówiła się ze znajomą ze studiów Karoliną W., że ta ostatnia przechowuje rzeczy Agnieszki. Ze względu na wysoką wartość rzeczy należących do Agnieszki (m.in. drogie sprzęty elektroniczne oraz bezcenne notatki z wykładów) Agnieszka chciała zawrzeć umowę przechowania w formie pisemnej. W dniu 1 lipca 2019 r. Agnieszka i Karolina podpisały umowę. Zgodnie z treścią § 3 ww. umowy, termin przekazania rzeczy został ustalony na dzień 17 lipca 2019 r. Jednak w dniu 16 lipca 2019 r. Agnieszka otrzymała od Karoliny SMS-a, w którym Karolina stwierdziła, że rozmyśliła się i nie będzie przechowywać rzeczy Amandy Z. W odpowiedzi Agnieszka zażądała wykonania umowy.

Oceń zasadność żądania

Adam B. udał się do stomatologa na umówioną wcześniej wizytę. W niewielkim holu, w którym znajdowała się poczekalnia i rejestracja ustawiony był wieszak. Nad wieszakiem znajdowała się kartka: „Wieszak na okrycia wierzchnie”. Adam zostawił kurtkę na wieszaku a po kilku minutach został poproszony do gabinetu. Po zakończeniu zabiegu stomatologicznego (po około godzinie) Adam ponownie udał się do poczekalni żeby wyjąć z kieszonki kurtkę portfel i zapłacić. Na wieszaku nie było jednak jego kurtki. Adam opowiedział lekarzowi o zaistniałej sytuacji. Zatrudniana przez lekarza recepcjonistka oświadczyła, że nie wie co stało się z kurtką Adama. Gdy Adam był w gabinecie, kobieta udała się na 10 minut do pokoju socjalnego zjeść śniadanie. Kiedy wróciła z przerwy, kurtki już nie było. Rozzłoszczony Adam wezwał policję. Działania policji nie doprowadziły jednak do wykrycia sprawcy kradzieży. Adam napisał pismo, w którym wezwał lekarza (wykonującego działalność leczniczą w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej) do zapłaty odszkodowania za skradzioną kurtkę, portfel i znajdujące się w nim rzeczy (zwłaszcza pieniądze).

Oceń zasadność żądania Adama.

Helena i Seweryn są współlokatorami (każde z nich wynajmuje pokój w tym samym mieszkaniu). Helena wybiera się na święta do domu rodzinnego. Poprosiła Seweryna, by ten przechował jej pieniądze, które trzyma w swoim pokoju w gotówce. Inni współlokatorzy Heleny i Seweryna często urządają huczne imprezy i Helena obawia się, że któryś z gości mógłby ukraść jej pieniądze (jej pokój nie jest zamykany na klucz). Seweryn zgodził się i przyjął od Heleny 5000 zł w gotówce na przechowanie.

Dwa dni później Seweryn zadzwonił do Heleny i oświadczył, że chciałby skorzystać z pieniędzy Heleny by zapłacić swój czynsz najmu (1000 zł). Wyjaśnił, że właściciel mieszkania pojawił się by odebrać od niego należną kwotę, a Seweryn akurat nie ma przy sobie pieniędzy. Helena zgodziła się.

Tydzień później Helena wróciła do mieszkania. Zażądała by Seweryn wydał jej pieniądze. Seweryn zwrócił jej 4000 zł. Oświadczył, że resztę odda jak będzie mógł. Helena domaga się jednak natychmiastowego zwrotu całej kwoty.

Oceń sytuację.

2 stycznia 2020 r. Ignacy przyjął od Lucjana na przechowanie samochód osobowy. Strony umówiły się, że Ignacy nieodpłatnie przechowa samochód Lucjana w swoim garażu przydomowym do 30 kwietnia 2020 r.

25 marca teściowa Ignacego oświadczyła jego żonie, że następnego dnia przyjedzie na dwa tygodnie z wizytą. Ignacy wie, że teściowa będzie domagała się zaparkowania jej samochodu w garażu. Dlatego też Ignacy zadzwonił do Lucjana i wezwał go by ten niezwłocznie odebrał swoje auto. Lucjan odmawia. Twierdzi, że Ignacy zobowiązał się przechować auto do 30 kwietnia i nie może domagać się wcześniejszego odebrania pojazdu. Nadto podniósł, że przebywa obecnie na urlopie wypoczynkowym i wróci do kraju dopiero za 3 dni.

Oceń sytuację.